

Hosta minor

Synonim lac.: *Hosta ventricosa* var. *minor*

funkia niska

Niewielkich rozmiarów bylina o ciemnozielonych, błyszczących liściach, odkryta w Korei Południowej przez Takenoshin Nakai w 1911 roku. Roślina tworzy kępy dorastające do 20 cm wysokości i 50 cm szerokości. Blaszki liściowe szeroko lancetowate, ciemnozielone, z wierzchu błyszczące, z wyraźnym, atrakcyjnym unerwieniem. Dojrzałe liście mają gładki brzeg, osiągają 9 cm długości i mają do 6 cm szerokości. Ogonki liściowe zielone z purpurowymi kropkami. Kwiaty dzwonkowate, jasnofioletowe, zebrane w gęste groniaste kwiatostany wyniesione na łodygach dorastających do 60 cm wysokości. Łodygi na dole w purpurowe kropki. Kwitnie w lipcu i sierpniu. Roślina polecana do sadzenia na glebach żyznych, próchnicznych, umiarkowanie wilgotnych, przepuszczalnych, na stanowiskach półcienistych i cienistych. Odmiana odporna na mróz, polecana do sadzenia na rabatach, w ogrodach skalnych oraz uprawy w pojemnikach.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Chiny, Korea, Japonia

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): Takenoshin Nakai, 1911 r.

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 0,1 m do 0,2 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

pojedyncze
kwiatostan

barwa kwiatów

fioletowe

pora kwitnienia

lipiec
sierpień

nasłonecznienie

stanowisko cieniste
stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeiętna ogrodowa
próchniczna

walory

ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
ogrody skalne
ogrody orientalne
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
pojemniki
w grupach

strefa

4

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

